

AMICS DE LA SARDANA

de l'agrupació excursionista talaia

MARÇ DE 1972

VILANOVA I LA GELTRU

Carta a uns pares

Siguem sempre joves!

Benvolguts: No és cap «mestre tites» qui us escriu sinó un pare, com vosaltrès, que voldria conversar, ací, sobre els vostres fills. Perquè ells, com bastants joves —massa pocs, per desgràcia— porten dintre seu un rosec: els comprenen llurs pares? I val la pena que ho meditem i hi reflexionem i en parlem, ara, des d'ací, i després vosaltrès en la intimitat conjugal.

Ells tenen unes ànsies, d'ésser, de construir, d'aixecar, de viure. No es troba pas arreu aquesta fruita. Hi ha joves, a milions, que sols pollulen, vegeten, envellits, decrepids, sense il·lusions, aberrants. Ells volen avançar cap al món de les realitzacions, de les afirmacions. Això sols els en ha de donar la mesura del nostre goig patern. Són així, perquè els hi hem ajudat nosaltres o s'ho han fet tot ells? Probablement que, en la majoria, les arrels són nostres. Però no n'hi ha prou. Cal, després de plantar, regar, adobar, sembrar, espurgar, ensulfatar. Hi ha entremig, tota una vida de servei, que és el que realment fa el goig, penós en més d'una ocasió, de l'ofici de pares.

Ells, en aquests moments seus en què ingressen a la confraria de la

primera joventut, necessiten, més que el pa que mengen, un al·licient, que és la presència, l'ànim dels pares en les tasques que es proposen portar a cap. Només es té dret a aconsellar, corregir, advertir, assessorar, llançar el clam de prudència, quan hom és enmig del viure de cada dia. El fill no concedirà cap aval d'autoritat als pares que no siguin en tot i per tot al seu costat i sols siguin la veu que els frena, els entremanca, els impossibilita en l'excursió, en l'ascensió. Els pares ens hauríem d'oblidar una mica que en som per passar a ésser els amics grans d'ells, als quals concedeixen tot respecte i tot amor. Crec que el fill és feliç com a fill quan pot arribar a dir: «Et presento un amic meu, el millor que tinc: el meu pare».

Llavors la fusió és entranyable, definitiva. I no ens preocupem massa de las marrades que facin en el viaraný que és aquesta primera joventut perquè equivocar-se, rectificar, és una feina molt sana que tenen al davant. Si nosaltres, els grans, la vessem a cada moment, què no faran ells, que estan en la preparació de l'ingrés a la carrera vital? Tan estúpid seria un noi que tingués seriosi-

tat filosòfica i encarcarada, com un de nosaltres, ben madurs, que somniés amb pardals. Ells sols avançaran, amb fermesa, si noten, per l'aire familiar, que llurs empreses de tot ordre són seguides i estimulades dintre l'àmbit de la llar amb la gran illusió d'una gran gesta, d'una gran comesa.

Què té a veure tot això amb el sardanisme i tot el que ell comporta? Doncs, sí, i molt. Hi ha molts joves que, per l'impuls natural, espontani que té tot home, quan no ha estat fet malbé encara per cap noció perversa del viure, tenen un desig de contribuir a la construcció de la pàtria, d'ésser element operant dintre un ambient determinat que va entrenant els joves en aquesta bella tasca, i llavors surten uns pares i els llancen a la cara els coneguts advertiments de no posar-se en res, que

la feina la facin els altres, etc. Això és el que deia un pare, no fa gaire, a un noieta que tenia ganes d'actuar dintre els «Amics de la Sardana». I el noieta es va quedar a casa. El pare ha estat el principal element de destrucció del fill, privant-lo d'uns camins per a fer-se i així esdevenir home que veu uns problemes, que els jutja, sobre els quals actua.

Aquest noi, si no reacciona a temps s'anirà morint, lentament, imperceptiblement. Quan sigui gran, si té una mica de llum, podrà afirmar, contundent: El meu pare em va enterrar quan tot just jo treia el cap a la vida. Ell me la va donar; ell me la va prendre. Maleït sigui!

Veritablement, nosaltres, els pares, tenim moltes coses a pensar, a reconsiderar, a revisar.

Afectuosament

UN PARE

NOTICIARI

SETENA CARAVANA DE LA FLAMA

Itinerari que farà aquest any la Caravana, des del dia 20 al 23 d'abril:

Dijous, dia 20: Sortida de Barcelona, a les 8 del matí. A Lloret de Mar (Ciutat-Pubilla 1971), passant per la costa, a recollir la pubilla. Continua fins a Granollers.

Divendres, dia 21: Sortida de Granollers, cap a Vic, arribant el vespre a Solsona.

Dissabte, dia 22: Sortida de Solsona, fins a Agramunt, arribant el vespre a Lleida.

Diumenge, dia 23: Sortida de Lleida. Arribada, a mig matí, a Bellpuig d'Urgell, que serà proclamada Ciutat-Pubilla 1972.

CURSET DE SARDANES

Tal com anunciàrem, ha començat el Curset de Sardanes dels dissabtes a la tarda, de 5 a 6, al local de l'A. E. Talaia, dirigit pels companys Salvador Butí i Maria Carme Barceló. Donem-lo a conèixer entre les vostres

amistats, a fi que siguin molts, grans i petits, els que se'n aprofitin.

AUDICIO DEL MES DE MARÇ

El diumenge, dia 19, (Sant Josep), hi haurà audició, a la Plaça de la Vila, a les 12'30, a càrrec de la Cobla Sitgetana.

CONFERENCIA

El mes passat, dins els actes commemoratius del desè aniversari del traspàs de Vicenç Bou, el company Eugeni Molero, coneixedor de la temàtica sardanista, va pronunciar una conferència a Torroella de Montgrí, lloc de naixement i mort del gran compositor.

* * *

Aprofitem l'ocasió de parlar d'en Molero per desitjar-li a ell i a la seva promesa llarga felicitat en la nova vida de casats que començarà aquests primers dies de març. Que la seva llar sigui una fornal d'amor a tot el que sigui autenticitat catalana, ciutadana i social.

Parlem be!

(II)

Algú ens ha fet veure que en l'article anterior, quan començàvem a mencionar les paraules que diem mal dites, pertanyents a la «a», ens n'haviem deixat algunes al tinter. I té raó. No pretenem pas fer-ne un inventari exhaustiu, i sí sols ajudar a posar sobre la taula alguns dels manaments garrafals que hom sent a diari entre la nostra gent.

Es curiós que, a vegades, se us acosta un home, i amb aire de triomfador, abans ja d'entaular batalla, us diu: «A veure si sabeu com se'n diu de tal objecte, en català?» I et busquen un mot que, ni de lluny, és d'ús diari i constant, ans més bé és d'aplicació especialitzada, d'una professió, ambient, comarca...

No; no és aquest camí. Quan la roba és molt bruta —i n'és molt—, producte de tants anys d'abandonament d'una educació bàsica com és la llengua del poble, no treu cap a res de netejar taques minúscules, com caps d'agulla, amagades sota l'aixella, quan deixem de banda les grosses, les que constitueixen la lletjor, visible a la llegua, d'una peça de roba que no es pot portar.

Continuem amb la «b» i la «c» amb la pretensió d'anar posant lleixiu damunt expressions que empren cada dia innombrables vegades. Tant de bó que serveixin per tal que alguns rectifiquin el seu parlar i hi avancin.

* * *

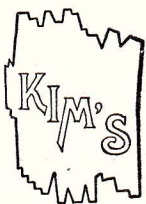
balsa = bassa
bandeja = safata
barato = econòmic
bassura = brossa
bassurero = escombriaire
bernar = berenar
bocadillo = entrepà
bolso — bossa
bora nit = bona nit
botiquín = farmaciola
brillo = brillantor
bussón = bústia
butano = butà

* * *

cabecera (llit) = capçalera
caldo = brou
camión = camió
campeón = campió
canyeria = tuberia
capiguer = caber, cabre
carís = caire

Catalina = Caterina
cauce = conducte
caudal = cabal
celos = gelosia
cigüenya = cigonya
cirugià = cirurgià
cloaca = claveguera
cola = cua
colmo = curull, màxim
colúmpio = engronxador
comulgar = combregar
concejal = regidor
condenar = condemnar
cossechadora = recollectora
crissis = crisi
Cris = Crist
cuajar = quallar, anar bé
cubo = cubell
cuento = conte
cursillo = curset
cursillista = cursetista

XAVIER GARCIA

Menatge
Cuina
Art. Regals
Porcellana
Cerámica

**Especialitat en
llistes de noces**

Rambla Caudillo, 37 bis
Tel. 893 07 76

**NOVETATS
INFANTILS**

TINA

Rambla, 60-63
Tel. 883 12 19

BYRME

Aigua, 4 - Tel. 893 00 11

**Bobinatge i reparació
de motors elèctrics**

Reparacions d'aparells electrodomèstics amb recambis
d'origen de les més conegudes marques.

BERRENS - TAURUS - TURMIX - DESIRÉE - JATA
SOLAC, S. y P., etc.

Servei oficial de

Braun - Tornado - Hispano Suiza - Moulineux